

Willen Wij Weten?

Met het inzicht komt de verantwoordelijkheid

door Arjan Bos

Na bijna 10 jaar radiostilte sprak Alex Collier weer in het openbaar tijdens de *Exopolitics Earth Transformation Conference* die afgelopen mei op Hawaï plaatsvond. Alex claimt dat hij sinds zijn jeugd bezocht wordt door menselijk uitziende wezens uit de constellatie van Andromeda. Zijn boodschap vibreert van onvoorstelbare schoonheid, liefde en toewijding en spoort ons aan om verantwoording te nemen, zowel voor onszelf als de prachtige planeet waarop we leven.

Andromeda

Hij geeft een aantal voorbeelden hoe we dat in ons dagelijks leven heel eenvoudig kunnen doen. Ondanks het feit dat de implicaties van de onderwerpen die hij belicht een onmetelijke reikwijdte hebben, laat hij zien hoe en waarom nu juist kleine dingen uit ons eigen dagelijkse leven van groot belang kunnen zijn.

Op zijn achtste, toen hij met zijn familie in de onge-repte natuur van Michigan, Amerika op vakantie was gebeurde het voor het eerst. Op kaarlichte dag, toen hij in het hoge gras verstoppertje aan het spelen was zag hij een sigaarvormig, zilverkleurig object in de lucht. Het volgende moment dat hij zich kon herinneren lag hij op een soort metalen tafel in een kamer met twee wezens om zich heen. "Waar ben ik?", vroeg hij. "Je bent bij ons", zeiden ze telepathisch. Hij voelde direct dat hij hen al heel

lang kende. Later leerde hij deze kennen als Vasais en Moraney van Andromeda.

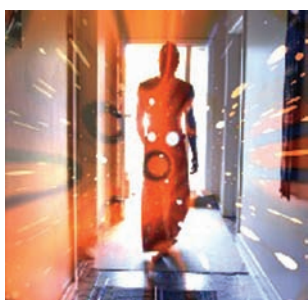
Op het moment dat hij zichzelf in het hoge gras hervond was het al avond. Hij liep naar zijn ouders en toen bleek dat er al een hele politiemacht naar hem op zoek was. Op zijn veertiende is hij voor de tweede keer meegenomen en in de jaren daarna is hij nog vaak bezocht en meegenomen. Zeer bijzondere ervaringen werden zijn deel. Zo kreeg hij op één van zijn reizen een monitor voor zich waarop hij tafereelen met diverse personages te zien kreeg die hij direct als zichzelf herkende. Hij voelde dat hij naar zijn eigen vorige levens zat te kijken. Van alles passeerde de revue, hij zag zichzelf zowel als man en als vrouw, maar ook als androgyn en als diverse buitenaardse wezens. Dit maakte zeer diepe indruk op hem.

Soms was hij maanden weg in schepen die van de binnenkant vele malen groter leken dan de buitenkant. Soms wel langer dan 200 km en met honderden verdiepingen. Veelal stonden daar huizen die rond parken gelegen waren, soms waren er stranden, dan weer boomgaarden met fruit waarvan ze leefden en vreemd genoeg mistte elke verdieping een plafond...

Expert in alles

Ze hebben hem verteld dat ze technisch ongeveer 10.000 jaar op ons voorliggen en spiritueel ongeveer 50.000 jaar. Gemiddeld worden ze tussen de 2.000 en 2.500 jaar oud, maar sommigen worden nog veel ouder. Ze hebben geen dag en nacht en kennen geen slaap. Ze zijn zich bewust van vorige levens en communiceren met iedereen en alles om hen heen telepathisch. Ook met het fruit dat ze

eten, de dieren die er leven (die eten ze niet) en zelfs met hun huizen. Ze hebben bereikt wat wij een verlichte beschaving zouden noemen. Dat betekent overigens niet dat alles er perfect is en dat zij niet lerende zijn, ook zij hebben hun eigen kwesties en moeilijkheden. Iedereen gaat er tussen de 150 en 200 jaar naar school. In die tijd leert men alles over alles. Van landbouw tot wiskunde, van geneeskunst tot kosmologie en alle andere denkbare wetenschappen. Aan het eind van de "schoolperiode" is iedereen expert in alles. Kunst is voor hen niet verbonden met school, zij zien alles wat ze creëren als kunst. Ze creëren met gedachtekracht. Hun samenleving is zo ingericht dat de studenten tijdens het leren in allerlei projecten, diensten aan de maatschappij leveren. Daar hebben ze een zodanig sluitend systeem van gemaakt dat ze daarmee alle basisbehoeften van de gehele gemeenschap vervullen! Als je klaar bent met school hoef je dus nooit te werken. Geld kennen ze ook helemaal niet. Papier met plaatjes noemen ze dat. Nergens anders in dit universum schijnt dat voor te komen. Vasais zei eens tegen Alex: "Waarom zou iemand moeten betalen om te leven op de planeet waarop hij geboren is?"...

Het leven van een contactee zoals dat in het Engels zo mooi heet, gaat niet altijd over rozen. Het leven in twee werelden brengt zijn eigen vreugden, maar ook zijn eigen moeilijkheden met zich mee.

Op een gegeven moment had Alex genoeg van het aardse leven. Hij kwam er allerlei moeilijkheden in tegen en verlangde er naar om permanent onderdeel uit te maken van het harmonieuze leven waar hij mee kennismakte. Daarom verzocht hij zijn beide buitenaardse vrienden om hem niet weer terug te brengen. Dat verzoek werd echter niet ingewilligd en ze brachten hem, net als altijd, terug naar de aarde. Op het moment van vertrek voelde Alex zich moederziel alleen en verlaten. Hij schreeuwde het uit: "Jullie verlaten mij! Laat me niet alleen!". Telepathisch hoorde hij Vasias liefdevol zeggen, "Alex, draai je om". Met de tranen over zijn wangen biggelend keek hij om en hoorde hem zeggen: "The love you withhold is the pain that you carry, lifetime after lifetime". De liefde die je te geven hebt maar niet laat stromen, in welke vorm dan ook, is de pijn die je draagt.

DNA potentieel

Moraney vertelde Alex dat vele buitenaardse rassen helemaal verbijsterd zijn hoe slecht onze planeet er aan toe is. Ze kunnen zich ook niet voorstellen dat wij als inwoners toestaan dat regeringen met technieken werken die vervuילend zijn. Vijfduizend jaar geleden hadden we nog een zuurstofniveau van gemiddeld 36%, nu is dat gedaald naar ongeveer 18%. Als dat onder de 15% komt kunnen wij hier niet meer leven. Ze vragen zich af: "What is their value? Ze respecteren zichzelf niet, ze respecteren anderen niet en ze respecteren de planeet waarop ze wonen niet. Waar staan ze voor?" Er is Alex verteld dat ons DNA is samengesteld uit een mix van 22 verschillende soorten buitenaardse rassen, waarvan sommigen van zeer hoge komaf. Vanwege dat feit zien ze ons ook als Koninklijk ras. Zeer bijzondere gaven liggen in ons opgeslagen. 96% van ons DNA is geen junk DNA. Dat er 4% DNA actief is laat zien dat we slechts 4% van ons potentieel en geboorterecht leven! Dit potentieel wordt reeds lange tijd actief onderdrukt. Rassen die ons - ondanks ons gedrag - positief gezind zijn, zien ons potentieel en plaatsen ons wangedrag in een context van duizenden jaren manipulatie.

Volgens Vasais en Moraney is er op aarde daadwerkelijk een niets ontziende en geraffineerde strijd tussen goed en kwaad aan de gang. Er zijn uitstervende rassen zonder ziel en zonder thuis die ons en onze planeet op verschillende manieren als voedingsbron zien en reeds lange tijd een zeer stevige - en als je niet weet waar je moet kijken, onzichtbare - greep op ons hebben.

Michael St. Clair beschrijft iets over de mogelijke oorsprong van die strijd in zijn schitterende "Zen of Stars". In een visioen kreeg hij een planeet te zien waarop onvoorstelbaar wrede oorlogen woeden, zo erg dat die van ons er totaal bij verbleekten.

Er is een strijd
tussen goed en
kwaad gaande

Willen Wij Weten?

Met het inzicht komt de verantwoordelijkheid

Hier is er nog enig gezond verstand en vinden verreweg de meeste mensen elk aspect van een oorlog verschrikkelijk. Daar waren ze echter ver over een grens gegaan waarbij terugkeer naar het redelijke en zedelijke niet meer mogelijk was. Die planeet werd uiteindelijk vernietigd en er bleef niets dan een wolk kolkende en ziedende energie over, dwalend door de kosmos. St.Clair voelde dat die wolk op weg was naar de aarde...

Door de liefde in ons hart niet te blokkeren, verantwoordelijkheid te nemen voor onze acties en onze vrijheid (en privacy) niet voor zogenaamde veiligheid op te offeren, hoeven we het op aarde niet zover te laten komen als in het visioen van St.Clair. In de film "The Devil's Advocate" met Al Pacino is het belang van het leren zien van het ware gezicht van mensen, dingen en vooral onze eigen intenties prachtig verbeeld. De stem van het geweten is slechts een klein stemmetje. Het wel of niet luisteren naar dat kleine stemmetje kan grote gevolgen hebben.

Creëren met geld

Yeroa Bindy, een Australische vriend van mij schreef mij laatst zijn gedachten over de kracht van de kleine dingen, persoonlijke verantwoordelijkheid en simpel economisch realisme.

"Investeren. Dat doen we elke keer als we geld uitgeven. Investeren we in een organische, duurzame, gezonde en bewuste levensstijl? Of investeren we in een voornamelijk van multinationals afkomstige, genetisch gemanipuleerde, met E-nummers (door de EU goedgekeurd vergif) gevulde, hormonaal bewerkte epidemische nachtmerrrie die nu overduidelijk wordt met o.a. een alarmerende stijging van een heel scala aan levensbedreigende ziektes? Elke euro die we uitgeven is elke keer een investering

die zich in de wereld manifesteert. Ieder van ons is volledig verantwoordelijk voor wat we creëren met ons geld.

Hoe bewust zijn mijn keuzes?

Hoe intelligent zijn mijn keuzes?

Hoe gebruik ik de kracht van mijn keuze?

Wat voor wereld creëer ik met mijn keuzes?

Gebruik ik mijn euro om een wereld te creëren die ik wil of om een wereld te steunen die ik niet wil.

Als we kijken naar het milieu en onze gezondheid is het zo klaar als een klontje wat we als collectief met onze keuzes hebben gedaan. Welke keuzes gaan we in de nabije toekomst maken met de kracht van ons geld?"

George Green zegt het heel treffend in "Embracing the Rainbow": "Change your mind and withdraw your consent to these actions within your own consciousness. Open your eyes and ears to the deceptions that surround you and vow to create a new experience for all living on this planet".

Kleine dingen kunnen een wereld van verschil maken. Het is onze houding en gemoedsgesteldheid die bepaalt met welke energie we de wereld om ons heen vullen. Alex geeft een aantal suggesties met welke kleine dingen we een innerlijke geste uit kunnen voeren: "Als we opstaan kunnen we dankbaar zijn voor het wonder van het leven. We kunnen de mensen om ons heen vertellen en laten voelen dat we van ze houden. We kunnen vriendelijk zijn op het kantoor en in het verkeer. Alles om ons heen kunnen we met onze intentie zegenen. Ik zegen deze koffie, ik zegen de ruimte elke keer als ik een ruimte binnenkom. Als ik de sirene van een ambulance hoor, hoop ik voor diegene dat het zijn hoogste goed dient". De vibratie die je daarmee in je omgeving brengt wordt gemagnetiseerd, verhoogd en naar je teruggespiegeld. En niet alleen op persoonlijk niveau trek je daar profijt van. Het zijn de kleine dingen als deze die het schip vormen waarop we als collectief door de kosmos varen.

Laten we er samen voor gaan om ieder voor zich, in de kleine dagelijkse dingen die we eenvoudig kunnen toepassen, de waardigheid van onze beschaving te herbelevendigen.

www.willenwijweten.nl

Kleine dingen
kunnen een
wereld van
verschil maken